

โรมสถาปนาอิมิต — หมายเลขสี่

การรื้อฟื้นข้อขัดแย้งเก่า: การต่อสู้ว่าด้วยการตีความคำพยากรณ์ในแอ๊ดเวนต์สมัย

Jeff Pippenger

2024-08-08

เราได้รับการเตือนล่วงหน้าแล้วว่า “ข้อโต้แย้งเก่าแก่” จะถูกฟื้นขึ้นอีกในวาระสุดท้าย

“ในประวัติศาสตร์และคำพยากรณ์

พระวาทะของพระเจ้าทรงพรณมาถึงความขัดแย้งอันยืดเยื้อต่อเนื่องระหว่างความจริงกับความผิดพลาด ความขัดแย้งนั้นยังคงดำเนินอยู่ในปัจจุบัน สิ่งทั้งหลายที่เคยเกิดขึ้นแล้ว จะเกิดขึ้นซ้ำอีก ข้อพิพาทเก่า ๆ จะถูกฟื้นขึ้นมาอีก และทฤษฎีใหม่ ๆ จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง” Selected Messages, book 2, 109.

โดยไม่แปรผัน

การโต้เถียงเก่าแก่เหล่านั้นล้วนเป็นความพยายามของซาตานที่จะบ่อนทำลายบทบาทของโรมสมัยใหม่ เพราะเป็นโรมแห่งสันตะปาปาในวาระสุดท้ายที่สถาปนาอิมิตนั้น

มีตัวอย่างหลายประการของข้อเท็จจริงนี้ในประวัติศาสตร์ของแอ๊ดเวนต์สมัย

ประการแรกคือการโต้เถียงระหว่างพวกโปรเตสแตนต์กับพวกมิลเลอไรต์ ดังที่แสดงไว้บนแผนภูมิผู้บุกเบิก ค.ศ. 1843 ข้ออ้างอิงเพียงประการเดียวบนแผนภูมิผู้บุกเบิกอันศักดิ์สิทธิ์แห่ง ค.ศ. 1843 ซึ่ง

“ได้รับการทรงนำโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าและไม่ควรถูกเปลี่ยนแปลง”

หิมีได้เป็นข้ออ้างอิงโดยตรงถึงความจริงเชิงพยากรณ์แห่งพระวาทะของพระเจ้า

ก็คือการแสดงถึงข้อพิพาทระหว่างพวกมิลเลอไรต์กับพวกโปรเตสแตนต์ในช่วงเวลานั้น

พวกโปรเตสแตนต์ระบุว่า “พวกโจรแห่งชนชาติของท่าน” ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบสี่ คืออันตีโอคัส เอพิฟานีส ขณะที่พวกมิลเลอไรต์ทราบว่าเป็นโรม

“164 การสิ้นชีวิตของอันตีโอคัส เอพิฟานีส

ผู้ซึ่งแน่นอนว่ามีได้ลุกขึ้นต่อสู้กับองค์เจ้าเหนือเจ้านายทั้งปวง เพราะเขาได้ตายไปแล้ว 164

ปีก่อนที่องค์เจ้าเหนือเจ้านายทั้งปวงจะทรงประสูติ” แผนภูมิผู้บุกเบิก ค.ศ. 1843

ต่อจากนั้นก็เกิดข้อโต้แย้งระหว่าง James White และ Uriah Smith เกี่ยวกับการระบุให้ถูกต้องว่าใครคือ

“กษัตริย์แห่งทิศเหนือ” ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด James ระบุได้ถูกต้องว่า “กษัตริย์แห่งทิศเหนือ”

ในข้อสุดท้ายของดาเนียล บทที่สิบเอ็ด คือโรมฝ่ายสันตะปาปา หรือดังที่ข้าพเจ้าเรียกว่าโรมสมัยใหม่ ส่วน Smith โต้แย้งว่า “กษัตริย์แห่งทิศเหนือ” ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สามสิบหก

คือฝรั่งเศสผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า

“ข้อ 36 และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามใจตนเอง และเขาจะยกตนขึ้น และเชิดชูตนเหนือเทพทุกองค์

และจะกล่าวถ้อยคำอัศจรรย์ต่อสู้อพระเจ้าเหนือเทพทั้งหลาย

และจะรุ่งเรืองจนกว่าพระพิโรธจะสำเร็จครบถ้วน; เพราะสิ่งที่ทรงกำหนดไว้แล้วนั้นจะต้องบังเกิดขึ้น”

“กษัตริย์ซึ่งถูกนำมากล่าวถึง ณ ที่นี้

ไม่อาจหมายถึงอำนาจเดียวกันกับที่เพิ่งได้กล่าวถึงเป็นลำดับสุดท้ายได้ กล่าวคือ อำนาจของสันตะปาปา; เพราะว่ารายนละเอียดจำเพาะเหล่านี้จะไม่สอดคล้องกัน หากนำไปประยุกต์ใช้กับอำนาจนั้น” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 292.

สมิธได้สอดแทรก "การตีความส่วนตัว" ของตนเองเมื่อเขากล่าวว่า "กษัตริย์ที่ถูกนำเสนอ ณ ที่นี้ไม่อาจหมายถึงอำนาจเดียวกันกับที่เฟิงกล่าวถึงล่าสุด; กล่าวคือ อำนาจของสันตะปาปา; เพราะรายละเอียดเฉพาะต่าง ๆ จะไม่สอดคล้องกันหากนำไปใช้กับอำนาจนั้น" พระวาระของพระเจ้าไม่เคยลืมหูล และในทางไวยากรณ์ย่อมไม่ถูกต้องที่จะใช้ชื่อเสนอของมนุษย์เพื่อปฏิเสธโครงสร้างทางไวยากรณ์อันชัดเจนของตอนพระคัมภีร์นี้ ข้อนี้กล่าวว่า "และกษัตริย์นั้น" ซึ่งบังคับให้กษัตริย์ที่กำลังถูกระบุหมายถึงกษัตริย์องค์เดียวกันกับที่ถูกนำเสนอไว้ในตอนก่อนหน้า ไม่มีหลักฐานใดเลยถึงกษัตริย์องค์ใหม่ และสมิธก็ยืนยันว่า "อำนาจเดียวกันกับที่เฟิงกล่าวถึงล่าสุด" คือ "อำนาจของสันตะปาปา" เขายอมรับในหนังสือของเขาว่าตั้งแต่ข้อ 31 ถึงข้อ 35 คืออำนาจของสันตะปาปา และเมื่อไม่มีหลักฐานทางไวยากรณ์ใด ๆ ที่ระบุกษัตริย์องค์ใหม่ในข้อ 36 เขาก็เพียงแค่โต้แย้งว่าข้อพระคัมภีร์ที่ตามหลังข้อ 35 ไม่ได้แสดงถึงลักษณะเชิงพยากรณ์ของอำนาจของสันตะปาปา ด้วยเหตุนี้ เขาจึงสอดแทรกความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับฝรั่งเศส

เมื่อสมิธกล่าวถึงข้อที่สี่สิบ โครงสร้างคำพยากรณ์อันบกพร่องซึ่งเขาได้ก่อสร้างขึ้นด้วยการตีความส่วนตัวของตน บังคับให้เขาต้องระบุถึงสงครามสามฝ่าย ซึ่งตามการคาดคะเนของเขาได้กำหนดให้กษัตริย์ฝ่ายใต้คืออียิปต์ ผู้ซึ่งในข้อนั้น "ผลักตัน" เข้าโจมตีฝรั่งเศส และเขาระบุว่าตุรกีเป็นกษัตริย์ฝ่ายเหนือซึ่งก็เข้ามาต่อสู้กับฝรั่งเศสด้วยเช่นกัน การตีความของมนุษย์ที่เพิ่มเติม นั้นได้สร้างแบบจำลองเชิงคำพยากรณ์ซึ่งทำให้สมิธระบุถึงอารมาเกตโดนตามตัวอักษร ที่ซึ่งตุรกียกทัพไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น หนังสือหลายเล่มในประวัติศาสตร์ของแอดเวนติสต์ได้เขียนขึ้นโดยชี้ให้เห็นอย่างถูกต้องถึงความผิดพลาดของการประยุกต์ใช้เช่นนั้น

มิใช่วัตถุประสงค์ของบทความนี้จะกล่าวถึงผลซึ่งเกิดจากการตีความส่วนตัวของ Uriah Smith หากแต่เพียงเพื่อชี้ให้เห็นข้อพิพาทที่ตามมาเมื่อเขาเริ่มเผยแพร่การตีความส่วนตัวของตน เพราะเมื่อ James White คัดค้านทัศนะอันผิดพลาดของเขา เรื่องนี้ก็กลายเป็นอีกแนวหนึ่งของข้อโต้แย้งภายใน Adventism ซึ่งการระบุว่า Rome คือผู้ใดอย่างถูกต้องนั้นถูกโจมตีด้วยการประยุกต์ใช้อย่างผิด ๆ

ยังมีข้อโต้แย้งอันยึดเยื้อเกี่ยวกับ "เครื่องเผาบูชาประจำวัน" ในพระธรรมดาเนียลอีกด้วย เมื่อแอดเวนติสต์แบบเลาตีเซียรับเอาทัศนะของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม ซึ่งระบุว่า "เครื่องเผาบูชาประจำวัน" ในพระธรรมดาเนียลคือพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการ อันเป็นการขัดแย้งกับความจริงพื้นฐานที่ได้รับการสถาปนาไว้แล้วว่า "เครื่องเผาบูชาประจำวัน" เป็นสัญลักษณ์ของโรมนอกศาสนา

"แล้วข้าพเจ้าเห็นเกี่ยวกับคำว่า 'เนืองนิตย์' (ดาเนียล 8:12) ว่าคำว่า 'เครื่องบูชา' นั้นเป็นสิ่งที่มีมนุษย์เพิ่มเข้าไปด้วยปัญญาของตน และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความเดิม และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่ผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องชั่ว โมงแห่งการพิพากษา เมื่อยังมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ ก่อนปี ค.ศ. 1844 เกือบทุกคนต่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคำว่า 'เนืองนิตย์'; แต่ในความสับสนที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 เป็นต้นมา ได้มีการยอมรับทัศนะอื่น ๆ และความมิดม่นกับความสับสนก็ได้ติดตามมา เวลาไม่ได้เป็นบททดสอบมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 แล้ว และจะไม่เป็นบททดสอบอีกเลย" Early Writings, 74.

ณ เวลาแห่งอวสาน ในปี 1989 เมื่อข้อพระคัมภีร์หกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดถูกเปิดผนึกแล้ว กษัตริย์แห่งทิศเหนือจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นโรมฝ่ายสันตะปาปา ดังที่เจมส์

ไวต์เคอร์ระบุไว้ก่อนหน้านั้นในการโต้แย้งของเขากับอูโรอาห์ สมิต ไวต์ได้นำวิธีวิทยาแบบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” มาใช้เมื่อเขาชี้ให้เห็นความผิดพลาดของสมิต ไวต์โต้แย้งว่า

หากอำนาจสุดท้ายที่เป็นตัวแทนในดาเนียลบทที่สอง และอำนาจสุดท้ายที่เป็นตัวแทนในดาเนียลบทที่เจ็ด และอำนาจสุดท้ายที่เป็นตัวแทนในดาเนียลบทที่แปด ล้วนเป็นโรมแล้วไซ้ริ โดยคำพยานสามแนว อำนาจที่มาถึงจุดจบของตนในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดก็ย่อมเป็นโรม มิใช่อย่างที่สมิตอ้างว่าเป็นตุรกี

ขบวนการแห่งคำพยากรณ์ของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1989 ไม่นานหลังจากวันที่ 11 กันยายน 2001 ก็ได้เผชิญกับข้อขัดแย้งเกี่ยวกับโยเอลบทที่หนึ่ง ภายในห้าข้อแรกนั้น พยานสองฝ่าย

คือประการแรกฝ่ายบรรพชนรุ่นต่าง ๆ และประการต่อมาฝ่ายแมลง

ได้ชี้ให้เห็นถึงการทำลายอย่างเป็นลำดับที่โรมได้นำมาสู่แอดเวนติสม์ ตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ “คนซีมา” คือ “คนมักเยาะเย้ยผู้ปกครองเยรูซาเล็ม” พวกเขาตื่นขึ้นในรุ่นที่สี่และเป็นรุ่นสุดท้าย

การทำลายอย่างเป็นลำดับนั้นเป็นการทำลายฝ่ายจิตวิญญาณ เพราะกำลังกล่าวถึงเยรูซาเล็มแห่งยุคสุดท้าย และนับตั้งแต่การกบฏในปี 1863 เป็นต้นมา

เขเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเซียก็ได้ตีความเข้าไปในหลักคำสอนของโรมมากขึ้นเป็นลำดับ

พระวจนะของพระยาห์เวห์ซึ่งมาถึงโยเอลบุตรของเปทุเอล จงฟังเถิด ท่านผู้เฒ่าทั้งหลาย และจงเงี่ยหูฟังเถิด ชาวแผ่นดินทั้งสี่ เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นในสมัยของท่านทั้งหลาย

หรือแม้แต่ในสมัยบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายหรือ? จงเล่าเรื่องนี้ให้บุตรหลานของท่านฟัง

และให้บุตรหลานของท่านเล่าแก่บุตรของเขา และให้บุตรของเขาเล่าต่อไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง

สิ่งที่ตักแตนวัยอ่อนได้เหลือไว้ ตักแตนฝูงได้กินเสีย และสิ่งที่ตักแตนฝูงได้เหลือไว้ ตักแตนกัดกินได้กินเสีย

และสิ่งที่ตักแตนกัดกินได้เหลือไว้ ตักแตนทำลายได้กินเสีย จงตื่นขึ้นเถิด พวกซีมาเอ๋ย และจงร้องให้

และจงคร่ำครวญเถิด บรรดาผู้ดื่มเหล้าองุ่นทั้งหลาย เพราะเหล้าองุ่นใหม่ได้ถูกตัดขาดไปจากปากของเจ้า

โยเอล 1:1-5

ภายหลังจากที่อาคารขนาดมหึมาในนครนิวยอร์กพังทลายลง

ก็เป็นทีที่เข้าใจกันว่าในเวลานั้นฝนชุกปลายฤดูได้เริ่ม “ประพรม” แล้ว

และว่าข้อพิพาทในพระธรรมฮาบากุกบทที่สอง

ซึ่งได้สำเร็จเป็นจริงแล้วในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ ก็กำลังดำเนินขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ข้อพิพาทนั้นเกี่ยวข้องกับวิธีวิทยาในการตีความคำพยากรณ์ที่ถูกต้อง

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ที่เวรยามของข้าพเจ้า และจะตั้งตัวข้าพเจ้าไว้บนหอคอย และจะคอยดูว่า

พระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และเมื่อข้าพเจ้าถูกตักเตือนแล้ว ข้าพเจ้าจะตอบอย่างไร

แล้วพระยาห์เวห์ตรัสตอบข้าพเจ้าว่า “จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจงทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก

เพื่อคนที่อ่านจะได้วิ่งไป เพราะนิมิตนั้นยังรอถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา

และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า ก็จงคอยมัน เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ดูเถิด

จิตวิญญาณของผู้ที่ยโสนั้น ไม่เที่ยงตรงในตัวเขา แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อของตน

ใช่แล้ว เพราะเขาล่วงละเมิดด้วยเหล้าองุ่น เขาจึงเป็นคนเย่อหยิ่ง ไม่อยู่กับบ้าน

ผู้ขยายความปรารถนาของตนให้กว้างอย่างแดนคนตาย และเป็นจุดความตาย และไม่อาจอิมพอ

แต่รวบรวมบรรดาประชาชาติมาไว้เพื่อตน และกอบโกยชนชาติทั้งปวงมาไว้เพื่อตน” ฮาบากุก 2:1-5.

การทดสอบในฮาบากุกบทที่สองเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการทดสอบของขบวนการหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมาในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

แล้วจึงเกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างบรรดาผู้ที่ยืนอยู่บนรากฐานของแอดเวนติสม์

ซึ่งถูกแทนไว้บนแผ่นภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 กับบรรดาผู้ซึ่งในฮาบากุก “ละเมิดเพราะเหล้าองุ่น” และซึ่งเป็น

“คนเมา” ในโยเอล ผู้ซึ่งต่อมา “ตื่นขึ้น” เพียงเพื่อจะให้ “น้ำองุ่นใหม่” ถูกตัดขาดไปจาก “ปาก” ของพวกเขา

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “reproved” ในข้อหนึ่งหมายถึง “โต้แย้งด้วย”
ข้อโต้แย้งที่มอบแก่ยามชาวมิลเลอไรต์นั้น ได้ถูกสำแดงไว้บนแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843
ซึ่งจัดทำขึ้นในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 เพื่อให้สำเร็จตามข้อพระคัมภีร์เหล่านี้
ชนชั้นหนึ่งซึ่งดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อของตน
อยู่ในข้อพิพาทเกี่ยวกับชาวสาร์แห่งความจริงปัจจุบันฝ่ายพยากรณ์สำหรับช่วงเวลานั้น
กับอีกชนชั้นหนึ่งซึ่งลวงละเมิดด้วยเหล่าองุ่น คนเหล่านั้นคือคนเฒ่าของโยเอล
ผู้ตื่นขึ้นมาพบว่าเหล่าองุ่นซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหลักคำสอนได้ถูกตัดออกจากปากของพวกเขา
พวกเขาคือคนเฒ่าแห่งเอฟราอิมของอิสยาห์
ผู้ปกครองเยรูซาเล็มและไม่สามารถเข้าใจหนังสือที่ถูกฉีกไว้ในวันได้

วิบัติแก่พวกมาลาแห่งความเยอหยิ่ง ของบรรดาคนเฒ่าของเอฟราอิม
ผู้ซึ่งความมั่งคั่งอันรุ่งโรจน์ของเขาเป็นดอกไม้ที่ร่วงโรยอยู่
บนยอดแห่งหุบเขาอันอุดมของคนทั้งหลายที่พ่ายแพ้แก่เหล่าองุ่น! ดูเกิด
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีผู้หนึ่งที่มีกำลังและเข้มแข็ง ผู้ซึ่งเป็นดุจพายุลูกเห็บและพายุทำลายล้าง
ดูน้ำหลากแห่งมหานทีอันเชี่ยวกรากล้นท่วม เขาจะเหวี่ยงลงสู่แผ่นดินด้วยพระหัตถ์
พวกมาลาแห่งความเยอหยิ่ง คือบรรดาคนเฒ่าของเอฟราอิม จะถูกเหยียบย่ำลงใต้ฝ่าเท้า....
จงหยุดนิ่งและพิศวงเกิด จงร้องออกมาและรำให้เกิด พวกเขามา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล่าองุ่น เขาไซ้ขัดไซ้เซ
แต่ไม่ใช่ด้วยสุรา.... ฉะนั้น จงฟังพระวาทะของพระยาห์เวห์ ท่านทั้งหลายผู้เยาะเย้ย
ผู้ครอบครองชนชาตินี้ซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเหวี่ยงญานแห่งความว่างลึกลงเหนือท่าน และได้ทรงปิดตาของท่านเสีย
ผู้เผยพระวาทะและบรรดาผู้ครอบครองของท่าน คือบรรดาผู้หยั่งรู้ พระองค์ได้ทรงคลุมไว้
และนิมิตทั้งสิ้นได้กลายเป็นแก่ท่านทั้งหลายดังถ้อยคำแห่งหนังสือที่ฉีกไว้
ซึ่งผู้คนส่งมอบให้แก่ผู้รู้หนังสือคนหนึ่งกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอท่าน โปรดอ่านสิ่งนี้เกิด” และเขากล่าวว่า
“ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้ เพราะมันถูกฉีกไว้” และหนังสือนั้นถูกส่งมอบแก่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ โดยกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าขอท่าน โปรดอ่านสิ่งนี้เกิด” และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่รู้หนังสือ” อิสยาห์ 28:1-3, 14;
29:9-12.

ข้อโต้แย้งในพระธรรมฮาบากุกะระหว่างพวกคนเฒ่าแห่งเอฟราอิมกับบรรดาผู้ที่ดำเนินโดยความเชื่อในพระวาทะ
แห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า นั้น ได้รับการชี้แจงอย่างชัดเจนว่าเป็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับระเบียบวิธีที่ถูกต้องกับ
ระเบียบวิธีที่ไม่ถูกต้องในคำพยานของอิสยาห์ เพราะอิสยาห์ระบุว่าระเบียบวิธีแบบ “บรรทัดซ้อนบรรทัด”
นั้นเองที่ทำให้พวกคนเฒ่าสะดุดและเข้าไปสู่พันธสัญญาแห่งความตาย

แต่พวกเขาก็ได้หลงผิดเพราะเหล่าองุ่น และหลงทางเพราะสุรา; ปุโรหิตและผู้พยากรณ์ได้หลงผิดเพราะสุรา
พวกเขาถูกเหล่าองุ่นครอบงำ พวกเขาหลงทางเพราะสุรา; พวกเขาผิดพลาดในนิมิต
พวกเขาสะดุดในคำพิพากษา เพราะบรรดาโต๊ะทั้งสิ้นเต็มไปด้วยยาเจียนและความโลภโครก
จนไม่มีที่ใดสะอาด พระองค์จะทรงสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงกระทำให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน?
คือบรรดาผู้ที่หยามมาแล้ว และผู้ที่ถูกนำออกจากอกแล้ว เพราะว่ากฎต้องซ้อนกฎ กฎซ้อนกฎ;
บรรทัดต่อบรรทัด บรรทัดต่อบรรทัด; ที่นี้ชนิด และที่นั่นน้อย
เพราะพระองค์จะตรัสแก่ชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากที่ติดอ่าง และด้วยภาษาอื่น แก่ผู้ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า
“นี่คือการพักผ่อน ซึ่งด้วยสิ่งนี้ท่านทั้งหลายจะให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พักผ่อน; และนี่คือความชื่นบาน”
แต่พวกเขามีได้ยอมฟัง แต่พระวาทะของพระยาห์เวห์มีแก่พวกเขาเป็นกฎซ้อนกฎ กฎซ้อนกฎ;
บรรทัดต่อบรรทัด บรรทัดต่อบรรทัด; ที่นี้ชนิด และที่นั่นน้อย; เพื่อให้พวกเขาเดินไป แล้วหลงงม
และถูกทำให้แตกหัก และถูกตัดไว้ และถูกจับไป เหตุฉะนั้น จงฟังพระวาทะของพระยาห์เวห์เกิด
พวกเจ้าคนช่างเยาะเย้ย ผู้ปกครองชนชาตินี้ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะพวกเจ้ากล่าวว่า

“เราได้ทำพันธสัญญาไว้กับความตาย และกับแดนคนตายเราก็ได้ทำข้อตกลงกันไว้แล้ว; เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านเข้ามา มันจะไม่มาถึงเรา เพราะเราได้ทำให้คำสาปเป็นที่ลี้ภัยของเรา และภายใต้ความเท็จเราได้ซ่อนตัวเราไว้” อิสยาห์ 28:7-15

จากนั้น อิสยาห์ก็ระบุว่าสิ่งใดที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในข้อพิพาทของฮาบากุก อันจะนำการพิพากษามาสู่พวกคนซีมา และสิ่งนั้นคือศิลาบวมเมก คือ “เจ็ดเท่า” แห่งเลวี่นิตี บทที่ยีสิบหก ซึ่งเป็นคำพยากรณ์เรื่องเวลาครั้งแรกที่กาเบรียลและเหล่าทูตสวรรค์ได้นำวิลเลียม มิลเลอร์ให้เข้าใจ

เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราวางศิลาก้อนหนึ่งไว้ในศิโยนเป็นรากฐาน เป็นศิลาที่ผ่านการพิสูจน์แล้ว เป็นศิลาบวมเมกอันล้ำค่า เป็นรากฐานอันมั่นคง ผู้ที่เชื่อจะไม่รีบร้อน การพิพากษาเราจะวางไว้ตามสายวัด และความชอบธรรมตามลูกตึง และลูกเห็บจะกวาดล้างที่ลี้ภัยแห่งความเท็จเสีย และน้ำจะท่วมที่ซ่อนนั้นให้มิด และพันธสัญญาของเจ้ากับความตายจะถูกเพิกถอนเสีย และข้อตกลงของเจ้ากับแดนคนตายจะไม่ตั้งมั่น เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านเข้ามา แล้วเจ้าจะถูกมันเหยียบย่ำลง Isaiah 28:16-18.

ไม่นานหลังจากที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำประชากรของพระองค์กลับไปสู่ทางเก่า เริ่มตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้มีกลุ่มหนึ่งซึ่งเคยมีส่วนร่วมในขบวนการนั้น ตัดสินว่ามีแมลงทั้งสี่ในพระธรรมโยเอลเป็นตัวแทนของศาสนาอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม เมื่อระเบียบวิธี “บรรทัดต่อบรรทัด” ได้ถูกเปิดเผยแก่ประชากรของพระเจ้าในชนชั่วอายุสุดท้ายนั้น กฎพยากรณ์ข้อสำคัญข้อหนึ่งก็ได้รับการตระหนัก กฎนั้นคือการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้น และกลุ่มที่ตัดสินว่าคนทั้งสี่ชั่วอายุในพระธรรมโยเอลเป็นตัวแทนของศาสนาอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามนั้น ได้ประยุกต์ใช้กฎเรื่องการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามชั้นอย่างไม่ถูกต้อง เพื่อคำนวณการประยุกต์ใช้ที่ผิดพลาดของตนเอง

แล้วในช่วงเวลาแห่งปี 2014 ชาตานได้รับอนุญาตให้เข้ามาในขบวนการนี้พร้อมด้วยวาระ “woke” แบบกริ้วร่วมเพศจากสหราชอาณาจักรและออสเตรเลีย ซึ่งตั้งการโจมตีของตนอยู่บนการตีความประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อหนึ่งถึงสิบห้าอย่างผิดพลาด บรรดาผู้นำที่สนับสนุนการกริ้วร่วมเพศซึ่งแทรกซึมเข้ามาและโจมตีขบวนการนี้ ในที่สุดได้อ้างว่า Adventism จำเป็นต้องกล่าวคำขอโทษต่อสันตะปาปาแห่งกรุงโรม เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าได้ตั้งข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จต่อปฏิบัติพิธีพระคริสต์ คือสันตะปาปาแห่งกรุงโรม จุดประสงค์ของการโจมตีครั้งนี้คือเพื่อสังหารขบวนการนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อก่อให้เกิดความสับสนในพระคัมภีร์ตอนเดียวกันนั่นเอง (Daniel 11:1-15) ซึ่งเป็นตอนที่มีการระบุถึง “the robbers of thy people” ไว้

ข้อขัดแย้งทั้งปวงเหล่านี้เป็นความพยายามของชาตานที่จะทำให้สัญลักษณ์ของโรมฝ่ายสันตะปาปาเกิดความสับสน ตามคำกล่าวของผู้มีปัญญาที่สุดเท่าที่เคยมีชีวิตอยู่ ว่าไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์ ทุกวันนี้ข้อขัดแย้งนั้นก็ยังคงอยู่บนพื้นฐานของการระบุว่าโรมคืออะไร ซึ่งถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ว่าเป็น “the robbers of thy people” การตีความแบบใหม่และแบบส่วนตัวอ้างว่า “the robbers of thy people” คือสหรัฐอเมริกา และในการทำเช่นนั้น เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ตระหนักเลยว่านี่คือข้อขัดแย้งเดียวกันกับข้อขัดแย้งครั้งแรกที่สุดระหว่างพวกมิลเลอไรต์กับโปรเตสแตนต์ และกับคำกล่าวเก่าที่มักยกให้แก่จอห์น เฮย์วูด นักเขียนในศตวรรษที่สิบหก ซึ่งกล่าวว่า “There are none so blind as those who will not see.” อีกสำนวนหนึ่งของวลีนี้คือ “None so deaf as those who will not hear.” เป็นไปได้อย่างยิ่งว่าคนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามีวลีถูกยกให้เป็นของเฮย์วูด และพวกเขาก็ไม่เข้าใจด้วยว่าวลีของเฮย์วูดนั้นมีที่มาจากข้อพระคัมภีร์ เช่นที่พบในเยเรมีย์ อิสยาห์ และที่พระเยซูทรงยกขึ้นอ้างในพันธสัญญาใหม่

ฉะนั้น บัดนี้ จงฟังสิ่งนี้เกิด โอ ประชาชนโง่เขลาและปราศจากความเข้าใจ ผู้ซึ่งมีตาแต่ไม่เห็น ผู้ซึ่งมีหูแต่ไม่ได้ยิน เยเรมีย์ 5:21

คือ “คนอธรรม” ของดาเนียล และ “หญิงพรหมจารีโง่เขลา” ของมัทธิว ที่ไม่เข้าใจ “ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น” ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นในปี 1989 โดยสำคัญแล้วคือการตระหนักว่าหูกข้อสุดท้ายของดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ระบุถึงการขึ้นสู่อำนาจและการล่มสลายครั้งสุดท้ายของอำนาจสันตะปาปา หรือดังที่ข้าพเจ้าได้เรียกว่า โรมสมัยใหม่ ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นระบุถึงสหรัฐอเมริกา แต่ระบุเพียงความสัมพันธ์ของสหรัฐอเมริกากับอำนาจสันตะปาปาเท่านั้น “คนอธรรม” และ “คนโง่เขลา” ถูกนำมาเปรียบเทียบกับ “คนมีปัญหา” และคนมีปัญหาในยุคสุดท้ายนั้นย่อมมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นในปี 1989 คนโง่เขลาคือผู้ที่มีตาแต่ไม่เห็น และมีหูแต่ไม่ได้ยิน

ข้าพเจ้ายังได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปเพื่อพวกเรา?” แล้วข้าพเจ้ากล่าว “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ขอทรงใช้ข้าพเจ้าไปเกิด” และพระองค์ตรัสว่า “จงไปกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า ‘ฟังแล้วฟังเล่า แต่ไม่เข้าใจ; มองแล้วมองเล่า แต่ไม่สังเกตเห็น’ จงกระทำให้ใจของชนชาตินี้ด้านขวาไป และทำให้หูของเขาหนึบ และปิดตาของเขาเสีย มิฉะนั้นเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน และหันกลับมา และได้รับการเยียวยา” อีสยาห์ 6:8-10

ประชาชนที่กำลังถูกกล่าวถึงในอิสยาห์บทที่หก คือบรรดาผู้ซึ่งอ้างว่าตนอยู่ในข่าวสารแห่ง “ความจริงปัจจุบัน” ที่มาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เพราะอิสยาห์บทที่หกบ่งชี้ว่าข้อความต่อนั้นเกิดขึ้นในเวลา “แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยพระสิริของพระยาห์เวห์” โลกได้รับความสว่างด้วยพระสิริของพระเจ้าเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรรณ์บทที่สิบแปดเสด็จลงมา เมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายแห่งนครนิวยอร์กถูกโยนให้พังทลายลงด้วยการแตะต้องจากพระเจ้า

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์ ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับบนพระที่นั่ง สูงสง่าและยกขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร เหนือพระองค์นั้นมีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละคนมีหกปีก ด้วยสองปีกเขาปกปิดหน้าของตน และด้วยสองปีกเขาปกปิดเท้าของตน และด้วยสองปีกเขาบินอยู่ และตนหนึ่งร้องเรียกอีกตนหนึ่งว่า บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสี่เต็มไปด้วยพระสิริของพระองค์ และเสาประตูลิ้นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ที่ร้องนั้น และพระนิเวศก็เต็มไปด้วยควัน อีสยาห์ 6:1-4

นางไวท์เชื่อมโยงการประกาศของทูตสวรรค์เข้ากับเหตุการณ์ซึ่งเป็นเครื่องหมายบ่งชี้เวลาที่ทูตสวรรค์แห่งพระธรรมวิวรรณ์บทที่สิบแปดจะทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน.

“เมื่อพระเจ้าทรงกำลังจะทรงส่งอิสยาห์ไปพร้อมกับสารถึงชนชาติของพระองค์นั้น พระองค์ทรงอนุญาตให้ผู้เผยพระวจนะมองเข้าไปในนิมิตถึงอภิสุทธิสถานภายในสถานนมัสการก่อน ทันใดนั้น ประตูและม่านชั้นในของพระวิหารก็ดูประหนึ่งว่าถูกยกขึ้นหรือเปิดออก และท่านได้รับอนุญาตให้เพ่งดูเข้าไปภายใน ณ อภิสุทธิสถาน ที่ซึ่งแม่เท้าของผู้เผยพระวจนะเองก็มีอาจก้าวเข้าไปได้ เบื้องหน้าท่านปรากฏนิมิตแห่งพระยาห์เวห์ประทับเหนือพระที่นั่งอันสูงสง่าและยกขึ้นไว้เบื้องบน ขณะที่ชายฉลองพระองค์แห่งพระสิริของพระองค์เต็มพระวิหาร รอบพระที่นั่งนั้นมีเสราฟิมอยู่ ดั่งยามเฝ้าพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ และเหล่าเสราฟิมนั้นสะท้อนพระสิริที่แวดล้อมพวกเขาอยู่ เมื่อบทเพลงสรรเสริญของพวกเขาดังกังวานขึ้นด้วยท่วงทำนองอันลุ่มลึกแห่งการนมัสการ เสาประตูลิ้นสะเทือน ประหนึ่งถูกแผ่นดินไหวเขย่า ด้วยริมฝีปากที่มิได้แปดเปื้อนด้วยบาป ทูตสวรรค์เหล่านี้ได้เปล่งเสียงสรรเสริญพระเจ้าออกมา ‘บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา’

พวกเขาบอกว่า ‘แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์’ [ดู อีสยาห์ 6:1-8]”

“เสราฟิมทั้งหลายที่อยู่รอบพระที่นั่งนั้นเปี่ยมล้นด้วยความยำเกรงอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนักเมื่อพวกเขาเพ่งดูพระสิริของพระเจ้า จนมิได้ทอดตามองตนเองด้วยความชื่นชมแม้เพียงชั่วขณะหนึ่ง การสรรเสริญของพวกเขามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา เมื่อพวกเขามองไปในอนาคต เมื่อทิวพิภพจะเปี่ยมด้วยพระสิริของพระองค์ บทเพลงแห่งชัยชนะก็ดังก้องสะท้อนจากองค์หนึ่งสู่อีกองค์หนึ่งด้วยท่วงทำนองอันไพเราะว่า ‘บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธา’” Gospel Workers, 21.

อิสยาห์ ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งการประทับตราที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้รับสารให้ไปประกาศแก่ชนชาติหนึ่งซึ่งมีตา แต่ไม่เลือกที่จะเห็น และมีหู แต่ไม่เลือกที่จะได้ยิน พระเยซู ในฐานะอัลฟาและโอเมกา ทรงแสดงให้เห็นว่า ปลายสุดของช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นสอดคล้องกับจุดเริ่มต้น ในวาระสุดท้ายจะมีผู้สื่อสารอีกคนหนึ่งซึ่งมีอิสยาห์เป็นสัญลักษณ์ ผู้ซึ่งนำสารไปยังชนชาติที่เลือกจะไม่เห็นและไม่ยิน สารนั้นจะก่อให้เกิดการชำระล้างครั้งสุดท้ายของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน สารนั้นคือถ้อยคำแห่งความจริง ซึ่งถูกนำมาจากคำพยากรณ์เชิงพยากรณ์ของพระเจ้า และคำพยากรณ์นั้นคือ “นิมิต” ซึ่งได้รับการสถาปนาโดยฤทธิ์อำนาจที่ถูกเป็นสัญลักษณ์ว่าเป็น “โอรสของชนชาติของเจ้า”

ในบทความถัดไป เราจะนำข้อโต้แย้งแต่ละประการเหล่านี้มาวางทับซ้อนกันตามแบบบรรทัดต่อบรรทัด เส้นของชาวมิลเลอไรต์ เส้นของสมิธและไวท์ เส้นเรื่อง “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” เส้นเรื่อง “กษัตริย์แห่งทิศเหนือ” ในปี 1989 เส้นเรื่องแมลงของโยเอล และข้อโต้แย้งปัจจุบัน ข้อโต้แย้งเก่าหกประการ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามแบบบรรทัดต่อบรรทัดแล้ว ย่อมคำนวณความจริงของข้อโต้แย้งประการแรกอย่างชัดเจน ซึ่งได้แสดงไว้บนแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 ความจริงนั้นคือ โรมคือ “พวกโอรสแห่งชนชาติของเจ้า” ผู้ซึ่งยกตนขึ้น และผู้ซึ่งล้มลง และสถาปนาในมิตนั้นไว้

“ข้าพเจ้าได้เห็นว่าแผนภูมิปี 1843 นั้นได้รับการชี้นำโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ควรถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง ว่าตัวเลขทั้งหลายนั้นเป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ว่าพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือมันและทรงปิดบังความผิดพลาดประการหนึ่งในตัวเลขบางส่วน เพื่อไม่ให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป” Early Writings, 74.

การปฏิเสธความจริงทั้งหลายบนแผนภูมินั้น

ก็เท่ากับเป็นการปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ไปพร้อมกัน

และแผนภูมินั้นได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่สถาปนา “นิมิต” คือกรุงโรม มิใช่สหรัฐอเมริกา

ซึ่งเป็นนิมิตที่ซาโลมอนสั่งสอนเราว่า หากปราศจาก “นิมิต” นั้น ประชากรของพระเจ้าจะพินาศ.

“ซาตานกำลัง...ผลักดันสิ่งปลอมแปลงเข้ามาอย่างไม่หยุดยั้ง—เพื่อชักนำให้หันเหออกจากความจริง การล่อลวงครั้งสุดท้ายที่สุดของซาตานคือการทำให้คำพยากรณ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าเสื่อมสิ้นฤทธิ์ผล ‘ที่ใดไม่มีนิมิต ประชาชนก็พินาศ’ (สุภาพิต 29:18) ซาตานจะดำเนินการอย่างแยบยล ด้วยวิธีการต่าง ๆ และผ่านตัวแทนหลากหลาย เพื่อบ่อนทำลายความเชื่อมั่นของชนที่เหลืออยู่ของพระเจ้าในคำพยากรณ์อันแท้จริง”

“จะมีความชิงชังที่ถูกจุดขึ้นต่อบรรดาคำพยากรณ์ ซึ่งเป็นของซาตาน การกระทำทั้งหลายของซาตานจะมุ่งทำให้ความเชื่อของคริสตจักรทั้งหลายที่มีต่อคำพยากรณ์เหล่านั้นคลอนแคลน ด้วยเหตุนี้: ซาตานจะไม่สามารถมีหนทางอันเปิดโล่งเช่นนั้นในการนำเอาการล่อลวงทั้งหลายของมันเข้ามา และผูกมัดดวงวิญญาณทั้งหลายไว้ในความหลงของมันได้ หากคำเตือน คำตักเตือน

และคำแนะนำของพระวิญญาณของพระเจ้าได้รับการใส่ใจเชื่อฟัง” Selected Messages, book 1, 48.

“พระองค์ผู้ทอดพระเนตรลึกลงไปใต้เปลือกภายนอก ผู้ทรงอ่านใจมนุษย์ทั้งปวง
ตรัสถึงบรรดาผู้ที่ได้รับความสว่างอย่างยิ่งว่า
‘เขาทั้งหลายมิได้ทุกซักระหมัดและตะลิ่งงันเพราะสภาพทางศีลธรรมและจิตวิญญาณของตน’ แท้จริง
เขาทั้งหลายได้เลือกทางของตนเอง และจิตวิญญาณของเขาก็ยินดีในสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน
เราด้วยจะเลือกความลวงของเขา และจะนำสิ่งที่เขากลัวมาสู่เขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ
เมื่อเราพูด เขาทั้งหลายก็ไม่ฟัง แต่เขาทั้งหลายได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา
และเลือกสิ่งที่เราไม่ได้พอใจ’ ‘พระเจ้าจะทรงส่งความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาเหนือเขาทั้งหลาย
เพื่อเขาจะได้เชื่อความมุสา’ เพราะเขา ‘มิได้รับความรักในความจริง เพื่อเขาจะได้รอด’
‘แต่กลับยินดีในความอธรรม’ อีสยาห์ 66:3, 4; 2 เธสะโลนิกา 2:11, 10, 12.”

“พระอาจารย์จากสวรรค์ได้ตรัสถามว่า ‘จะมีความลวงใดที่รุนแรงยิ่งกว่านี้อีกหรือ
ที่สามารถหลอกล่อจิตใจได้ คือการเสแสร้งว่าท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อง
และว่าพระเจ้าทรงยอมรับการงานของท่าน
ทั้งที่ในความเป็นจริงท่านกำลังกระทำหลายสิ่งตามนโยบายของโลก และกำลังกระทำบาปต่อพระยะโฮวาห์?
โอ้ นี่เป็นการหลอกลวงอันใหญ่หลวง เป็นความลุ่มหลงอันน่าหลงใหล ที่เข้าครอบครองจิตใจ
เมื่อมนุษย์ซึ่งครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง
กลับเข้าใจผิดว่าแบบอย่างของความเป็นพระเจ้านั้นคือจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของมัน
เมื่อเขาทั้งหลายสำคัญตนว่าตนมีและพรั่งพร้อมด้วยทรัพย์สินสมบัติ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย
ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาขาดทุกสิ่งทุกอย่าง” Testimonies, volume 8, 249, 250.